

Sygn. akt *XVII AmE 184/16*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>SSO Andrzej Turliniński</i>
Protokolant –	sekretarz sądowy Iwona Hutnik

po rozpoznaniu 21 września 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania *(...) Sp. z o.o. Spółka Komandytowa w B.*

przeciwko *Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki*

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Sp. z o.o. Spółka Komandytowa w B. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 25 października 2016 r. Nr (...)

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od (...) Sp. z o.o. Spółki Komandytowej w B. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) z tytułu zwrotu kosztów postępowania.

SSO Andrzej Turliniński

Sygn. akt *XVII AmE 184/16*

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 października 2016 r. Nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE, pozwany) na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 w zw. z art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 3 i 6 w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2012 r. poz. 1059 z późn. zm.) oraz w związku z art. 104 k.p.a., po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej (...) Sp. z o.o. Spółka komandytowa w B. (powód) w związku z ujawnieniem, w prowadzonej przez powoda koncesjonowanej działalności gospodarczej, polegającej na obrocie paliwami ciekłymi, nieprawidłowości polegających na nieprzestrzeganiu obowiązków wynikających z koncesji poprzez wprowadzanie do obrotu paliw ciekłych, których parametry jakościowe są niezgodne z parametrami wynikającymi z norm określonych prawem, co stanowi naruszenie warunku 2.2.3. koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej powodowi decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 20 sierpnia 2010 r. nr (...) z późn. zm., a tym samym – wypełnienie dyspozycji art. 56 ust. 1 pkt 12 Prawa energetycznego orzekł, że powód naruszył warunek 2.2.3. udzielonej mu przez Prezesa URE koncesji na obrót paliwami ciekłymi z dnia 20 sierpnia 2010 r. nr (...) z późn. zm. w ten sposób, iż wprowadził do obrotu poprzez stację paliw mieszczącą

się w J. przy ul. (...) olej napędowy o jakości niezgodnej z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla pali wciekłych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1680) – pkt 1 decyzji.

W pkt 2 decyzji za opisane działania Prezes URE wymierzył powodowi karę pieniężną w wysokości 48.000 zł.

Od ww. decyzji powód wniósł odwołanie zaskarżając ją w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. naruszenie przepisu art. 7 k.p.a. przez odmowę jego zastosowania, a co przejawiało się w braku działań na rzecz rozpoznania kluczowych dla sprawy okoliczności w toku postępowania, jak również braku wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego w niniejszej sprawie,
2. naruszenie przepisu art. 8 k.p.a. poprzez traktowanie nierówno interesu strony i Skarbu Państwa, jak również poprzez prowadzenie postępowania w sposób nie budzący zaufania do organów państwowych,
3. naruszenie przepisu art. 56 ust. 6a Prawa energetycznego poprzez jego nie zastosowanie gdy były ku temu wszelkie podstawy zarówno faktyczne jak i prawne,
4. naruszenie przepisu art. 56 ust. 1 pkt 12 Prawa energetycznego poprzez jego zastosowanie gdy nie było ku temu żadnych podstaw zarówno faktycznych jak i prawnych, a nawet gdyby ww. przepis znajdował zastosowanie w sprawie niniejszej to należy wskazać na naruszenie w związku z tym art. 56 ust. 6 Prawa energetycznego poprzez w zasadzie całkowite pominięcie przesłanek miarkowania kary pieniężnej nakładanej na przedsiębiorcę i nie badanie tych przesłanek w postępowaniu administracyjnym.

Wskazując na powyższe zarzuty powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości lub ewentualnie o zmianę decyzji w części tj. zmianę w pkt 2 skarżonej decyzji poprzez odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej na powoda bądź jej znaczne obniżenie oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu.

Powód wniósł również o dopuszczenie dowodów ze wszelkich dokumentów znajdujących się w aktach sprawy (...) prowadzonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki – na okoliczność zdarzenia z dnia 17 listopada 2015 r. i jego konsekwencji w postaci zmieszania niewielkiej ilości benzyny z olejem napędowym, co spowodowało zmianę parametru – temperatury zapłonu oleju napędowego, a także na okoliczność naruszenia przez Prezesa URE przepisów wskazanych w punktach 1 – 4 niniejszego odwołania.

Wniósł również o dopuszczenie dowodu z przesłuchania świadków: B. D., M. K., P. M., T. C., T. P., Ł. M. na okoliczność zdarzenia z dnia 17 listopada 2015 r.; na okoliczność prawidłowego serwisowania pojazdu (...) dokonującego transportu paliwa na stację paliw w J. w dniu 17 listopada 2015 r. i dokładania przez powoda wszelkich starań, aby pojazd ten utrzymywany był w całkowitej sprawności technicznej; na okoliczność wprowadzenia nowej procedury wykonywania dostaw.

Wniósł również o dopuszczenie dowodu z dokumentów:

- prywatnej opinii akredytowanego laboratorium badawczego (...) Sp. z o.o. Certyfikat Akredytacji (...) nr (...) – na okoliczność przyczyn obniżania się temperatury zapłonu oleju napędowego i wskazania czy taką przyczyną może być ewentualne zmieszanie oleju napędowego z niewielką ilością benzyny (frakcji lekkiej) oraz na okoliczność czy temperatura zapłonu oleju napędowego ma bezpośredni negatywny wpływ na prace silnika właściciela pojazdu tankującego paliwo o tak zmienionym jego parametrze,

- wydruku z serwisu (...) – na okoliczność prawidłowego serwisowania pojazdu (...) za okres od kwietnia 2014 r. do grudnia 2015 r. dokonującego transportu paliwa na stację paliw w J. w dniu 17 listopada 2015 r. i dokładania przez powoda wszelkich starań, aby pojazd ten był utrzymywany w całkowitej sprawności technicznej. Ostatnia istotna naprawa pojazdu (...) była dokonana w dniu 31 lipca 2015 r. Naprawa zaworu układu wydawczego który był bezpośrednią przyczyną zmieszania benzyny PB95 z olejem napędowym w zbiorniku nr 1 na stacji paliw w J. odbyła

się w dniu 19 listopada 2015 r. jednakże była na tyle drobną naprawą trwającą nie więcej niż 20 minut, nie została zarejestrowana przez serwis,

- umowy L. pojazdu (...), skanu dowodu rejestracyjnego pojazdu (...) – na okoliczność potwierdzenia roku produkcji tj. 2014 rok i dokładania przez powoda wszelkich starań, aby sprzęt, który wykorzystuje do transportu paliw był sprzętem nowym,

- wydruku z systemu zarządczego wykazującego przychód oraz stratę stacji paliw w J. za rok 2015 – na okoliczność wykazania nieadekwatności nałożonej kary w stosunku do wyniku i obrotu prowadzenia działalności na stacji paliw w J. i wysokości obrotu paliwem na stacji paliw w J..

Powód wniósł również o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu obrotu i jakości paliw: na okoliczność przyczyn obniżania się temperatury zapłonu oleju napędowego i wskazania, czy taką przyczyną może być ewentualne zmieszanie oleju napędowego z niewielką ilością benzyny (frakcji lekkiej) oraz na okoliczność czy temperatura zapłonu oleju napędowego ma bezpośredni negatywny wpływ na pracę silnika właściciela pojazdu tankującego olej napędowy o tak zmienionym jego parametrze, a także na okoliczność wyjaśnienia dużej rozbieżności wyników badań próbek oleju napędowego nr 1 i nr 2 pobranych tego samego dnia 23 listopada 2015 r. na stacji paliw w J. i przyczyny takiej rozbieżności.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Wniósł również o dopuszczenie oraz przeprowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy przesłanych na podstawie art. 479⁽⁴⁸⁾ § 1 k.p.c. Sądowi Okręgowemu w Warszawie Sądowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów przy piśmie z dnia 15 grudnia 2016 r. znak (...), na okoliczność zasadności wymierzenia powodowi kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu poprzez stację paliw mieszczącą się w J. przy ul. (...) oleju napędowego o jakości niezgodnej z wymogami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1680).

Wniósł także o oddalenie wniosków dowodowych sformułowanych przez powoda o dopuszczenie dowodu z przesłuchania świadków, z opinii biegłego sądowego z zakresu obrotu i jakości paliw – jako pozostających bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy bądź też nieprzydatnych dla wykazania wskazanych przez powoda tez dowodowych z uwagi na wyjaśnienie faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy zgromadzonymi w sprawie dokumentami.

Sąd Okręgowy w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny.

Decyzją z dnia 20 sierpnia 2010 r. Nr (...) z późn. zm. Prezes UEE udzielił powodowi koncesji na obrót paliwami ciekłymi na okres od 25 sierpnia 2010 r. do 25 sierpnia 2020 r.

Zgodnie z warunkiem 2.2.3. koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej powodowi: „Koncesjonariuszowi nie wolno czynić przedmiotem obrotu paliw ciekłych, których parametry jakościowe są niezgodne z parametrami określonymi obowiązującymi przepisami i wynikającymi z zawartych umów”.

Pismem z dnia 27 czerwca 2016 r. (K 6 akt administracyjnych) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Prezes UOKiK) poinformował Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wynikach kontroli przeprowadzonej w dniach 23 listopada 2016 r. (protokół kontroli: (...) akt administracyjnych) i 3 grudnia 2015 r. (protokół kontroli: (...) akt administracyjnych) przez inspektorów reprezentujących (...) Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w R., na eksploatowanej przez powoda stacji paliw położonej w J. przy ul. (...). W toku ww. kontroli inspektorzy (...) R. pobrali 23 listopada 2015 r. do badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego oferowanego przez powoda do sprzedaży na ww. stacji paliw. Badania laboratoryjne próbki podstawowej oleju napędowego pobranego przez inspektorów (...) R. na ww. stacji paliw przeprowadzone przez Zakład (...) w K. wykazały obniżoną wartość

parametru temperatury zapłonu badanego paliwa. W powyższym badaniu laboratoryjnym uzyskano wynik: 46,5^(o)C przy wymaganiach jakościowych określających, iż wartość tego parametru w paliwie powinna wynosić powyżej 55^(o)C, z przyjętą tolerancją metody badawczej 52,9^(o)C. Ustalenia w powyższym zakresie zostały potwierdzone sprawozdaniem z badań laboratoryjnych z dnia 30 listopada 2015 r. nr (...), w którym stwierdzono: „Po uwzględnieniu postanowień pkt 9.3 normy (...) w zakresie badanych parametrów próbka paliwa nie spełnia wymagań Rozporządzenia Ministra Gospodarki (...) ze względu na temp. zapłonu.”

W trakcie kontroli w dniu 3 grudnia 2015 r. powód został poinformowany przez inspektorów (...) R. o wynikach badań laboratoryjnych, o których mowa wyżej.

Pismem z 9 grudnia 2015 r. (K 27 akt administracyjnych) powód zwrócił się do (...) R. z prośbą o przebadanie drugiej próbki paliwa pobranego na stacji paliw w J. przy ul. (...) pod kątem spełnienia parametru: temperatura zapłonu. W badaniu laboratoryjnym próbki kontrolnej przeprowadzonej przez (...) Sp. z o.o. w S. uzyskano w zakresie badania temperatury zapłonu olej napędowego wynik 40,5^o C przy wymaganiach jakościowych określających, iż wartość tego parametru w paliwie powinna wynosić minimum 55° C, z przyjętą tolerancją metody badawczej 52,9^o C.

Ustalenia te zostały potwierdzone protokołem z 17 grudnia 2015 r. nr (...) (K 32 akt administracyjnych), w którym stwierdzono: „Po uwzględnieniu postanowień pkt 9.3 normy (...) w zakresie badanych parametrów próbka paliwa nie spełnia wymagań Rozporządzenia Ministra Gospodarki (...) ze względu na temperaturę zapłonu”.

Mając na uwadze treść otrzymanych od Prezesa UOKiK dokumentów dotyczących kontroli przeprowadzonej na należącej do powoda stacji paliw oraz badań laboratoryjnych oferowanego przez niego do sprzedaży paliwa – Prezes URE, pismem z 19 lipca 2016 r. (K 1 akt administracyjnych), zawiadomił powoda o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z naruszeniem warunku 2.2.3. udzielonej mu koncesji na obrót paliwami ciekłymi. Powód został również wezwany do udzielenia wszelkich informacji mogących mieć wpływ na treść rozstrzygnięć podejmowanych w prowadzonym postępowaniu, składania w tym zakresie stosownych wniosków dowodowych, a w szczególności do ustosunkowania się do ustaleń zawartych w protokołach kontroli (...) ((...) z 23 listopada 2015 r. i (...) z 3 grudnia 2015 r.) oraz sprawozdaniem z badań laboratoryjnych próbki podstawowej oleju napędowego z 30 listopada 2015 r. nr (...), a także z badań próbki kontrolnej z 17 grudnia 2015 r. nr (...).

W odpowiedzi na powyższe wezwanie, w piśmie z 4 sierpnia 2016 r. (K 59 akt administracyjnych) powód wyjaśnił, że „(...) podczas dostawy paliw na stacji w J. w dniu 17 listopada 2015 r. doszło do nieumyślnego zmieszania niewielkiej ilości tj. ok. 60 litrów benzyny PB 95 z olejem napędowym. Powodem zmieszania była niezawiniona przez kierowcę autocysterny awaria systemu wydawczego. Kierowca autocysterny w pierwszej kolejności dokonał rozładunku benzyny PB 95 do zbiornika nr 3 przez układ wydawczy autocysterny. Rozładunek rozpoczął od benzyny PB 95, ponieważ u poprzedniego odbiorcy zakończył rozładunek tym samym produktem tj. benzyną PB95. Po dokonaniu rozładunku benzyny za pomocą układu wydawczego cysterny licznik wskazywał nieznaczną odchyłkę od ilości zadysponowanej. Kończąc rozładunek produktu zawór denny samoczynnie uległ zamknięciu co zawsze oznacza zakończenie rozładunku. Wobec tego kierowca obsługujący cysternę nie mógł podejrzewać wystąpienia anomalii w systemie wydawczym. Kontynuował rozładunek. W związku z powstałą awarią zaworu logicznego opróżniania kolektorów w układzie pozostawało według wstępnych szacunków około 50 – 60 litrów benzyny. Jest to przybliżona objętość kolektorów. Kierowca odpiął wąż spustowy, aby „wyresztować” – czyli do końca usunąć pozostałość benzyny PB 95 z przewodu spustowego do zbiornika z benzyną. Następnie przepiął wąż do zbiornika nr 1 z olejem napędowym i rozpoczął rozładunek 7084 litrów oleju napędowego. Po zakończeniu rozładunku całej zawartości autocysterny i podliczeniu, kierowca nie miał wątpliwości odnośnie różnic powstałych na produktach. Przy zadysponowanych 31.000 litrów paliwa, różnica około 60 litrów jest zbyt mała, aby podejrzewać wystąpienie usterki technicznej. Następnie kierowca udał się pod załadunek na bazę paliw w L., skąd dotarł na rozładunek na magazyn wewnętrzny P. w B.. Tutaj w końcowej fazie rozładunku powtórzyła się sytuacja jaka miała miejsce na stacji w J. tj. zadziałał przedwcześnie zawór odcinający systemu wydawczego autocysterny. Kierowca zaczął mieć podejrzenie pojawienia się usterki i zwrócił się do

kierownika warsztatu (...) o sprawdzenie poprawności funkcjonowania układu wydawczego. Podczas tych czynności zlokalizowano usterkę w następstwie czego zaszła konieczność wymiany zaworu logicznego sterującego zaworami w systemie wydawczym. Przedstawiona usterka była bezpośrednią przyczyną dostania się końcówki benzyny do oleju napędowego. Po przeprowadzeniu powyżej opisanego dochodzenia spółka (...) podjęła następujące działania w celu zapewnienia utrzymania wymagań jakościowych paliw:

- Został wprowadzony zakaz wykonywania rozładunku dwóch różnych rodzajów paliwa przez ten sam system układu wydawczego. W przypadku rozładunku dwóch rodzajów paliw kierowca ma obowiązek dokonać rozładunku pierwszego paliwa przez układ grawitacyjny. Drugi rodzaj paliwa przez układ wydawczy autocysterny. Wydając dwa różne paliwa przez dwa niezależne układy zmniejszymy do minimum ryzyko nieumyślnego zmieszania paliwa z przyczyn technicznych.

- (...) Sp. z o.o. Sp. komandytowa cyklicznie we własnym zakresie zleca wykonywanie badań kontrolnych paliw znajdujących się w dyspozycji spółki. Po zdarzeniu w J. nasilamy kontrole. Obecnie jesteśmy na etapie finalizowania umowy stałej współpracy z zewnętrzną firmą kontrolną świadczącą usługi rzeczoznawczo – kontrolne w segmencie paliw ciekłych i gazowych. Kontrole będą przeprowadzane częściej we wszystkich miejscach dystrybucji ze szczególnym naciskiem na Stacje Paliw funkcjonujące pod marką P. (...).”

Sąd Okręgowy w Warszawie zważył, co następuje.

Odwołanie nie jest uzasadnione, a decyzja wydana w sprawie przez pozwanego Prezesa URE jest prawidłowa.

W pierwszej kolejności należy wskazać na prawidłowe zastosowanie w niniejszej sprawie przepisu art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 1059 z późn. zm.) Prawo energetyczne (PE), zgodnie z którym karze pieniężnej podlega ten, kto nie przestrzega obowiązków wynikających z koncesji.

Przyznanie koncesji na prowadzenie określonej działalności gospodarczej stanowi swoistą gwarancję organu koncesyjnego dla odbiorców paliwa, że przedsiębiorca, któremu udzielono koncesji, będzie prowadził działalność koncesjonowaną zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Jednocześnie koncesja jest zobowiązaniem przedsiębiorcy do prowadzenia działalności koncesjonowanej w sposób zgodny z postanowieniami decyzji koncesyjnej z przepisami prawa.

Odwołanie się w rozpatrywanej sprawie w koncesji do norm jakościowych, które, jak wiadomo, są określone w odpowiednim rozporządzeniu jakościowym, kreuje po stronie przedsiębiorcy autonomicznie obowiązek określonego zachowania się tj. zakazu wprowadzania do obrotu paliwa o niewłaściwych parametrach jakościowych, gdyż takie zachowanie się nie musi być zawinione.

Gdyby w koncesji nie zawarto takiego zastrzeżenia, przedsiębiorca musiałby jedynie zachować się w sposób niezawiniony, aby nie ponosić odpowiedzialności administracyjnej ani karnej.

W konsekwencji należy wskazać, że Prezes URE był uprawniony, co do zasady, do zastosowania art. 56 ust. 1 pkt 12 PE, albowiem doszło do naruszenia przez powoda obowiązku wynikającego z koncesji, skoro odwołanie się w warunkach koncesji dotyczyło parametrów jakościowych paliwa wynikających z przepisów prawa (norm jakościowych), które to odwołanie się wykreowało nowy obowiązek po stronie przedsiębiorcy (por. też w tej kwestii wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 27 marca 2018 r. sygn. akt VII AGa 761.18 (niepublikowany) i przywołane w nim orzecznictwo Sądu Najwyższego).

Wykładnia przepisów art. 56 ust. 1 pkt 12 PE nie pozostawia wątpliwości, że odpowiedzialność wynikająca z niedopełnienia obowiązku koncesyjnego ma charakter obiektywny, niezależny od przypisania przedsiębiorcy winy i wynika z samego faktu naruszenia bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa. Jak wiadomo powód nie kwestionował wyników badań laboratoryjnych, które wykazały, że w pierwszej próbie normatywny poziom parametru temperatury zapłonu ON został przekroczony o 12%. Uzyskano wynik 46,5 st.C, podczas gdy wartość dopuszczalna

tego parametru ON powinna wynosić powyżej 55 st.C z tolerancją do 52,9 st.C. Przekroczenie normy było więc bardzo duże.

W związku z tym należało uznać, że szkodliwość czynu jak i stopień zawinienia nie były znikome. Wyklucza to zastosowanie wobec powodowego koncesjonariusza przepisu art. 56 ust. 6a PE pozwalającego na odstąpienie przez organ regulacyjny (a także Sąd) od wymierzenia kary. Przy rozstrzygnięciu o stopniu szkodliwości czynu zasadne jest odwołanie się do sposobu weryfikacji tego stopnia wypracowanego w prawie karnym, skoro prawodawca posłużył się instytucją prawa karnego, z uwagi na represyjny charakter administracyjnych kar pieniężnych (por. wyrok SN z dnia 15 października 2014 r. III SK 47/13, ONSA 2004 nr 1 poz. 25). Zgodnie z art. 115 § 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu bierze się pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych obowiązków, postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł i stopień ich naruszenia.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy trzeba podkreślić, że po to ustanowione są normy techniczne dla poszczególnych rodzajów paliw, aby chronić klientów i ich pojazdy, a ostatecznie bezpieczeństwo w komunikacji i środowisko. Należy przyjąć, że im większe jest przekroczenie parametru konkretnej normy tym większy jest stopień szkodliwości czynu. W tym kontekście przekroczenie parametru temperatury zapłonu ON w badanej próbce 12% świadczy o dużym stopniu szkodliwości czynu powoda.

W rozpatrywanej sprawie powodowi nie udało się wykluczyć ścisłego związku między jego zachowaniem, a naruszeniem obowiązków z koncesji. Powód będący profesjonalistą na rynku obrotu paliwami miał obowiązek przestrzegania warunków koncesji, które naruszył z przyczyn leżących po jego stronie. Nie sposób uznać, aby było to wynikiem okoliczności zewnętrznych, na które nie miał wpływu i które pozostawały poza jego kontrolą.

Powód sam przyznał, że przyczyną obniżonej temperatury zapłonu ON musiało być zrzucenie do zbiornika nr 1 na stacji paliw w J. wraz z ON również pewnej ilości benzyny. Doszło do tego na skutek awarii zaworu odcinającego systemu wydawczego autocysterny przewożącej w oddzielnych zbiornikach ON i benzynę. Okoliczność ta nie była kwestionowana przez Prezesa URE. Nie było zatem potrzeby dla jej wykazania dowodu z zeznań świadków oraz dokumentów autocysterny. Niesporny fakt awarii autocysterny świadczy jednoznacznie o tym, że powód z winy nieumyślnej doprowadził do zanieczyszczenia ON benzyną, co, jak sam przyznał, musiało skutkować obniżeniem temperatury zapłonu partii paliwa skontrolowanej przez (...) w R.. Pozwany nie kwestionował twierdzenia powoda na temat przyczyny obniżenia temperatury zapłonu ON, dlatego Sąd nie widział potrzeby dopuszczenia dowodu z opinii biegłego sądowego na ww. okoliczność. Bezcelowe byłoby również prowadzenie dowodu z opinii biegłego dla wykazania, czy obniżenie temperatury zapłonu ma bezpośredni, negatywny wpływ na pracę silnika spalinowego. Jak już stwierdzono, dla oceny znacznej szkodliwości stwierdzonego w sprawie deliktu istotne znaczenie miało znaczące przekroczenie normy ustalonej dla parametru temperatury zapłonu ON. Przekroczenia tego nie sposób uznać za minimalne, ponieważ wartość parametru odbiegała od normy o 12%.

Wykazane w sprawie naruszenie normy nie dawało podstawy do odstąpienia od ukarania powoda karą pieniężną na podstawie art. 56 ust. 6a PE i miało wpływ na zwiększenie jej wysokości.

Przeprowadzone wyżej rozważania dają podstawę do przyjęcia, że wymierzona powodowi kara pieniężna jest adekwatna do popełnionego deliktu administracyjnego oraz pozostaje we właściwej proporcji do uzyskanego przez koncesjonariusza przychodu z 2015 r. Przychód ten wyniósł (...)zł. Wymierzona kara w kwocie 48.000 zł pozostaje we właściwej proporcji do przychodu z działalności koncesjonowanej stanowiąc zaledwie (...) tego przychodu.. Nie wpłynie zatem na pogorszenie jego sytuacji finansowej w tym na płynność finansową. Jednocześnie kara ta stanowi realną odczuwalną dolegliwość dla ukaranego, a jednocześnie wyraźne ostrzeżenie na przyszłość. W ten sposób spełnia cel represyjny za niestosowanie się do bezwzględnie obowiązujących wymagań oraz cel prewencyjny wymuszający przestrzeganie tych wymagań w przyszłości.

W tym stanie rzeczy odwołanie podlegało oddaleniu na podstawie przepisu art. 479⁵³ § 1 k.p.c., gdyż nie było podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach postępowania ograniczonych do kosztów zastępstwa procesowego orzeczono stosownie do wyniku sporu na podstawie art. 98, 99 i 108 § 1 k.p.c w związku z § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804 ze zm.), po nowelizacji tego rozporządzenia w dniu 20 września 2017 r., która to nowela weszła w życie z dniem 13 października 2017 r. (Dz.U.2017, poz. 1799).